

OBEN	: Erkek deve, o benim
OFLAZ	: Eksiksiz, tam - Gürbüz, yakışıklı - Becerikli - Eflatun
OGÜN	: Belirli gün, bilinen, beklenen gün
OĞAN	: Güçlü, kuvvetli
OĞUL	: Erkek evlat - Kovandan çıkan arı topluluğu
OĞULCAN	: Can oğul
OĞUR	: Uğur - Samimi, içten
OĞUZ	: Doğru ve iyi adam, sağlam, güçlü
OĞUZHAN	: Oğuzların başı / Mete
OKAN	: Anlama, öğrenme
OKAY	: Beğenme, takdir etme
OKCAN	: Hareketli, canı tez
OKER	: Hızlı, hareketli
OKTAR	: Ok taşıyıcı / Ok+dar (Bayraktargibi)
OKTAY	: Çok hiddetli, kızgın
OKYAR	: Oku parçala
OLCAY	: Şanslı, talihli
OLCAYTO	: Bahtı açık, talihli
OLCAYTUĞ	: Hulagu'nun torunlarından Argun'un oğlu, İlhanlı hükümdarı
OLGUN	: İşe yarar, ya da yeterli durumagelmiş
OMAÇ	: Hedef, amaç
OMAY	: Seçkin, seçilmiş
ONAT	: İyi, güzel, düzgün, namuslu
ONAY	: Uygun bulma
ONGAR	: Kurtuluş
ONGUN	: Tam - Verimli, bayındır - Kutlu, uğurlu - Gelişmiş, gürbüz
ONUR	: Şeref, haysiyet, izzet-i nefis
ONURAL	: Şan, şeref kazan
ONURALP	: Saygıdeğer, aziz, yiğit
ONURHAN	: Onurlu hükümdar
ORBAY	: Ordu komutanı
ORÇUN	: Ahlak, Töre
ORHAN	: Kentin hakimi, yöneticisi
ORHUN	: Eski bir Türk devleti, Asyada bir nehir
ORKUN	: Or+khun (han) Kentin hanı
ORKUT	: Kutlu kent
ORTAÇ	: Tepe - Mirasçı - Veliht
ORTUN	: Ortanca kardeş
ORTUNÇ	: Ateş renginde tunç
ORUÇ	: Müslümanların yeme içmeden vs. uzaklaştıkları bir ibadet
OSMAN	: Toy denilen, kazdan büyük bir kuşun yavrusu / Ateş gibi adam
OYTUN	: Beğenilen güzel yer / Kutsal
OZAN	: Halk şairi

Ö

ÖCAL : Öc almaktan, intikal alan

ÖDÜL	: Bir başarı ya da iyilik karşılığında verilen armağan
ÖGEDAY	: Çok akıllı
ÖĞÜN	: Yücel, gurur duy - Zaman, vakit - Kez, defa - Önde, ileride
ÖĞÜNÇ	: Övünülecek şey
ÖĞÜT	: Nasihat
ÖKER	: Akıllı
ÖKKEŞ	: Erkek örümcek - Bir dağın adı
ÖKMEN	: Akıllı, zeki
ÖKTEM	: Güçlü, onurlu
ÖKTEN	: Akıllı, bilgili
ÖMER	: Dirlik, canlılık yaşam gücü
ÖMÜR	: Yaşayış, hayat
ÖNAL	: Daima önde olmak
ÖNAY	: Ayın ilk günlerindeki durumu, hilal
ÖNDER	: Lider, yönetici, şef
ÖNEL	: Bir şeyin tamamlanması için verilen süre, vade
ÖNER	: Başta gelen - Yön - Sıra
ÖRSAN	: Örs gibi sağlam adı olan
ÖRSEL	: Örs gibi sağlam el
ÖVÜL	: Kendini beğendir, övgü kazan
ÖVÜNÇ	: Övünülecek şey
ÖYMEN	: Evcimen, evine bağlı
ÖZAL	: Özü kırmızı
ÖZALP	: Özünde yiğit olan
ÖZAY	: Özlü, özü ay gibi aydınlık olan
ÖZBEK	: Yiğit, cesur - Bir Türk boyu
ÖZCAN	: Candan, içten
ÖZDEMİR	: Gerçek, özlü demir
ÖZDEN	: Soyu temiz olan
ÖZEN	: Dikkat, heves, itina
ÖZER	: Özü er olan
ÖZGÜN	: Orijinal, diğerlerine benzemeyen
ÖZGÜR	: Serbest, hiçbir koşula bağlı olmayan
ÖZHAN	: Han soyundan gelen
ÖZKAN	: Temiz kan, soylu kişinin kanından gelen
ÖZMEN	: Özü iyi, sağlam olan Aydınlık başlangıç
ÖZTÜRK	: Soyu Türk olan
ÖZÜN	: Hakkıyla kazanılmış ün